

Námsfrøðingur í Havn

SLEPPI IKKI AT ARBEIÐA MEIRA

– Eg kundi hugsað mær at farið upp í fulla tíð, men tað sleppi eg ikki, sigur Ingilín Berg, sum er útbúgvinn námsfrøðingur. Hon heldur, at núverandi støðan á økinum líkist ongum

BIRGITH LASSEN

A Dagstovnum á Velbastaðvegnum starvast 30 starvsfólk. Fýra av teimum arbeiða fulla tíð, meðan restin arbeiður niðursetta tíð.

Tá tey fundast á Velbastaðvegnum, havi summi starvsfólk luftað síni ynski um at sleppa at arbeiða meiri.

Ein teirra er Ingilín Berg, sum er útbúgvinn námsfrøðingur. Hennara gerandisdagur hevði verið munandi minni fyltur í strongd og frustratiónum, um hon slapp at fara upp í tíð.

Men har møtir hon forðingum. Hóast hon leingi hevur ynskt at sleppa upp í tíð, kann stovnurin ikki bjóða henni fleiri tímar.

– Eg haldi, at tað líkist ongum. Eg haldi ikki, tað er í ordan, at vit ikki sleppa at arbeiða so nógv, vit ynskja og hava møguleika fyri, sigur hon.

Men hví sleppa námsfrøðingar ikki at arbeiða so nógv, tey vilja?

Sambært Monu Mohr, leiðara á Dagstovninum á Velbastaðvegnum, eru tað ikki nógv sum ynskja fulltíðarstørv, og tí er tað ringt at skipa arbeiðsvikuna soleiðis.

– Júst hetta er orsøkin til, at tað

ikki verður lýst við fulltíðarstørvum, sigur hon.

Ein leivd frá fortíðini

Ingilín Berg kennur fakið væl. Hon hevur verið námsfrøðingur í 22 ár, og hon heldur, at tað er ein mýta, at allir námsfrøðingar ynskja at arbeiða niðursetta tíð.

– Eg haldi, hetta er ein leivd frá tí tíðini, tá allar kvinnur ynsktu at vera meiri heima hjá børnunum, sigur Ingilín Berg.

Hon sigur seg merkja eina broyting í fakinum. Fleiri og fleiri námsfrøðingar ynskja at fara upp í tíð, heldur hon.

Sjálv hevur hon bara vaksin børn, so tað er einki í heiminum sum forðar henni í at arbeiða fulla tíð.

Stressandi og frustrerandi

Orsøkinar til, at Ingilín Berg ynskir at arbeiða meira eru fleiri. Millum annað ynskir hon at fáa meira pening um hendi.

Javnan hugsar hon um, hvussu lívið á eftirløn fer at vera, nú hon hevur arbeiðt niðursetta tíð so leingi.

Námsfrøðingar, sum arbeiða niðursetta tíð, hava ofta størv sum vaskifólk ella servitrisur við síðuna av. Ingilín Berg starvast bara á

dagstovninum, men hon harmast um sínar møguleikar, um hon skuldi fingið tørv á at arbeiða meiri.

– Um eg til dømis bráðliga bleiv einsamøll og varð noydd at skaffa mær fleiri arbeiðstímar, varð eg nokk noydd at finna starvuttanfyri tann stovnin, mær dámar so væl, og kanska enntáuttanfyri tað fakið, eg havi lagt nógva orku í, sigur hon.

– Vit námsfrøðingar hava lisið í fleiri ár, og tað líkist ongum, at vit noyðast at fara frá okkara faki, um vit ynskja at arbeiða fulla tíð, sigur hon.

Ingilín Berg fortelur, at tað bæði er stressandi og frustrerandi at liva undir hesum korunum.

– Tá eg havi frí, brúki eg nógva tíð og orku til at hugsa um mítt arbeiði. Eg fyrireiki og eftirmeti í míni frítíð, tí eg ikki havi nóg nógva tíð at gera tað í, meðan eg eri til arbeiðis, sigur hon.

Sambært henni arbeiður hon akkurát líka nóg sum ein, sum arbeiður fulla tíð. Men munurin er, at tey á niðursettari tíð noyðast taka arbeiðið við heim.

– Vit, sum arbeiða 33 tímar um vikuna, skulu náa akkurát líka nóg sum tey, sum arbeiða 37 tímar. Tí endar tað við, at eg ofta taki arbeiðið við heim. Eg spyrji

– Vit hava tørv á eini hugburðsbroyting millium námsfrøðingarnar sjálvar, sigur Ingilín Berg

MYND: ÁLVUR HARALDSEN